

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Sha'arei Tefillah Publication
29 Parker Blvd. Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת בראשית

Shabbos Parshas Beraishis

כ"ט תשרי תשס"א - October 28, 2000

לכל זמן ועת

הדלקת נרות - 5: 40 שקיעה/יום השבת - 5: 56
זמן קריאת שמע/מ"א - 9: 25 צאת הכוכבים/מערב - 6: 46
זמן קריאת שמע/גר"א - 10: 01 לשיטת רבינו תם - 7: 08

מדעת עליון

בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ וגו' (א-א)

פרש"י אר"י לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מהחודש הזה לכם
שהיא מצוה ראשונה שנצטוו ישראל ומה טעם פתח בבראשית וכו' שאם יאמרו
אוה"ע לישראל ליסטים אתם שכבשתם ארצות שבעה גוים הם אומרים להם
כל הארץ של הקב"ה היא הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו וכו'. וצ"ע, וכי
איזה תשובה היא לאומות, הלא ישנם אומות המכחישים בחידוש העולם לגמרי
ואינם מאמינים כלל בכל השתלשלות דורות העולם, ואפי' הם שמאמינים
בק-ל אחד שנתן התורה, אבל מכחישים הם שזה נוגע לעם ישראל הנוכחי?
ונראה לבאר, פי' מרן הגמור' אליהו מאיר בלוח ז"ל בס' פניני דעת, כי
התשובה של "כל הארץ של הקב"ה היא", זה בשבילנו לדעת, שעלינו לחיות
באמונה חושית זו, ולהרגיש בכל נימי נפשינו ובעומק לבבנו, כי מה שארץ
ישראל שייכת לעם ישראל הוא רק משום ש"הוא בראה ונתן לאשר ישר
בעיניו". ואם נחיה באמונה זאת, אז אין לנו לירא ולפחד מטענת הגוים
"ליסטים אתם", ולא כמו שמתנהגים פושעי מנהיגי מדינת ישראל, המביעים
לפני האומות את הזכות לארץ ישראל בשביל כח ועוצם ידם. וכל זה לא יעזור
להם, כי מעמידים בסכנה את עם ישראל בארץ ישראל, כי הזכות שלנו היא
רק משום שברצון הקב"ה, נטלה מהם, וברצוננו נתנה לנו.

ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע וגו' (ב-ט)

לכאורה מבואר מדברי הראשונים שמשמע שהאדם כשנברא בעולם היה

ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה וכו' (ב-כ)

The Medrash relates that Hashem asked Adam to give himself a name and he responded that a fitting name for himself would be "Adam". Said Adam, "Since I was created from the earth - "אדמה" - I shall be called "אדם". When it came to the ox, Adam was able to define its physical and spiritual essence and give it the name "שור". He did not deal with the superficialities and the surface. So too, with the rest of the animals. But when it came to his own name, it seems he just made a simple pun. I should be called "ADAM" because I was created from the "ADAMA"!

The Alter from Slabodka ZT"L, explains that this name was anything but a pun and a rather great insight on Adam's part. The challenge of man is to always remember that he comes from the ground. Man can indeed achieve the highest level of spirituality. His wisdom may, in fact, be greater than that of the Angels but it can all fall apart in a split second. Man is very human and very frail, because ultimately he came from and will eventually return to become the dust of the earth.

No matter how high man soars, if he makes the wrong moves he can come back to what he really is "אדמה" - earth, or more particularly, dust. Behind all his potential and greatness man is very earthy and earthly.

הוא היה אומר

R' Chaim Friedlander ZT"L would say:

"The yetzer hara sits at man's door and anticipates the door being opened a tiny crack. Man's role is to rule over the yetzer hara to keep the door closed and the yetzer hara outside."

A wise man once said:

"Remember, no one can make you feel inferior without your consent."

R' Boruch of Mezhibozh ZT"L would say:

"One who is truly G-d-fearing does not become weary and exhausted. You may think that I am an old man of 96. Well, there you are mistaken. I am three young men of 32!"

A SPECIAL MAZEL TOY TO

MR. AND MRS. ELI AND TZIVI FRUCHTANDLER ON THE BIRTH OF
THEIR DAUGHTER, NECHAMA BRACHA.

To sponsor or dedicate an issue call 914-362-4380 or E-Mail: TorahTavlin@aol.com

eating from food that was slaughtered on *Motzei Shabbos* late at night, or early Sunday morning. The reason for this was that we are taught that the most important quality that a *shochet* must possess is that his hand must be firm and steady. However, if the *shochet* spends all of *shabbos* studying *Torah* and saying *Tehillim* piously, he may not have sufficient rest, which would cause him to be weary right after *shabbos*. In such a state of exhaustion, his hand might become unsteady and he would not be able to function properly."

R' Shloime smiled and put his hand on the other man's hand. "*Boruch Hashem*, you have eased my mind and assured me that this *shochet* does indeed rest on *shabbos*, and I will now be able to eat from Sunday's *shechita* with peace of mind!"

TORAH GEMS

ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות (ב-יז)

The *Medrash Rabah* writes that the command not to eat from the עץ *Tree of knowledge*, was only meant to last until *Shabbos*. Had Adam not eaten from the forbidden fruit until *Shabbos*, the prohibition would have been rescinded. However, this *Medrash* poses a difficulty: If the reason for the prohibition was in order that Adam should not be aware of the power of evil, so as not to fall prey to its inherent temptations, as would indeed appear to be the case, then why should *Shabbos* change that? In what way would *Shabbos* remove the likelihood of falling prey to the temptation of evil?

To answer the question, the *Be'er Mayim Chayim*, R' Chaim Treor ZT"L explains that *Hashem's* intention was that Adam should first experience a few moments of the sanctity of *Shabbos*, after which he would taste the fruit of the *Eitz ha'Da'as*, in order to know first-hand the difference between good and bad. Then, armed with the sanctity of *Shabbos*, he would automatically choose good over bad, thereby bringing the world to the ultimate purpose of its creation. This is akin to what happened to Avrohom Avinu, who arrived in *Eretz Yisroel*, only to be forced by a famine to go straight down to Egypt. It was necessary to go first to *Eretz Yisroel*, in order for Avrohom to imbibe the sanctity of *Eretz Yisroel*. And that is what gave him the strength to endure the impurities of Egypt and to emerge from there unscathed.

מוכרח לעשות רק טוב ואי אפשר לו לחטוא. וקשה, דכל תכלית בריאת האדם היה שיהיה בעל בחירה, ואיך שייך לבחור אם לא היה לו שום נטייה להרע? אלא ביאר הגמ"ר ירוחם הלוי ליווניץ זצ"ל בס' דעת תורה שבאמת היה אפשר לו לאדם לחטוא, דגם המלאכים וצבא השמים מצינו לפעמים אצלם חטא, אלא שמחמת חכרתם בגדלות הבורא ב"ה, אינם יכולים לעבור על רצון קונם. וזו היא נמי דרגת אדם הראשון קודם החטא, שהשגתו היה כ"כ גדולה שהיה מוכרח לעבוד את ה', ולא לעשות שום חטא.

והביא מרן הגמ"ר יצחק סורוצקין שליט"א בס' רנת יצחק את הגמ' (סוכה נב.) דלעתיד לבוא ישחוט הקב"ה ליצר הרע, ואפי' בשעה שעוסקין בהספד ואין יצה"ר שולט, אנשים לבד ונשים לבד ע"כ. והלא אם ליכא יצה"ר כלל, אמאי ישבו אנשים לבד ונשים לבד? אלא כמבואר ברמב"ן שלעתיד לבוא נהיה בדרגת אדם הראשון קודם החטא, ולפי"ז יוצא דבאמת אפשר לחטוא אפי' לע"ל, ורק מחמת חכרתינו שתהיה כ"כ גדולה, נהיה מוכרחים אנו רק לעבוד את הקב"ה. ממילא, עדיין נצרכים אנו להבדלה בין האנשים להנשים.

מעשה אבות.... סימן לבנים

וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה וכו' (ב-ב)

The story is told about a man who once came to the home of the famous *Rebbe*, R' Shloime of Radomsk ZT"L, complaining that the local *shochet* was not sufficiently diligent in the study of *Torah*, as befits a person with such a tremendous responsibility of ritual slaughtering for the entire community. The man felt that the *Rebbe* should take some kind of action to possibly remove the man from his post.

The *Rebbe* asked him why he thought that the man was lacking in his *Torah* diligence and if he had any proof to back up this claim. "This *shochet* is my next door neighbor," said the complainant, "and I have been carefully observing his actions each and every *shabbos*. No sooner does he finish his afternoon meal, then he gets up from his table and goes directly to bed. He sleeps for a number of hours and I have never once seen him pick up a *sefer* on *shabbos* to learn. This clearly demonstrates that he is lacking in his intensity for learning."

R' Shloime's eyes brightened. "How wonderful," he exclaimed. He stood up and shook the bewildered man's hand. "I must thank you for bearing such good news!" The man was stunned at the *Rebbe's* reaction and begged for an explanation.

"You see, my dear *chasid*, I have always harbored misgivings about